

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Osztályozás

Tárgy

9.439

Hely

Idő

"1921"

Személy

Szerző:

Cím: *Eltemették a nemzet halottait*

Forrás:

Igazság

Bp.
(Hely)

1921. 8/30
(Idő)

(Köt. v. füz.) (Old.)

Eltemették a nemzet halottait

A Budaörsnél elesett hősök utolsó útja

(Az Igazság tudósítása.) A halál béke-ségében és csendjében egymás mellett fekszik katolikus, református, evangélikus és zsidó. Egyformán hősi halott. Táplálták életükkel és halálukkal azt a szent tüzet, amely a hazá oltárán ég. Valamikor a vezérő. fejedelem, II. Rákóczi Ferenc veretett emlékérmét, valamikor, amikor a felekezeti harcok tüze lobogott, amikor más láng ápolására, szítására volt szükség.

Az emlékérmén a három keresztény felekezet papja közösen szította az oltáron a tüzet, a hazaszeretet lángját. A közirat ez volt: *Concurrunt utalant.* Összejöttek, hogy ápolják. Az emlékérem mélyjelentőségű figyelmeztetését megértették az akkori magyarok. Legáltalában nagy részben. Azóta sok idő telt el, nagyemlékeztető idők odaengedték a közös oltárhoz, mint egyenjogú felet, a negyedik felekezet híveit is.

A muzeumi ravatal bizonyítja, hogy akarja és tudja is táplálni ennek a vallásnak fia is a közös oltár szentjét.

Nehéz eldönteni, mi a nehezebb, élni vagy halni a hazáért. Mert egyik sem könnyű.

Kenyeres Balázs orvosprofesszor új célt tűzött ki a nevelés feladatául a koporsók mellett: *vértanuká kell nevelnünk és fogjuk is nevelni stáinkat!*

Félelmetes, megdöbbentő feladat szülők és nevelők számára. Mer-e segíteni és tud-e segíteni ebben a köz-

élet, a politikai és közgazdasági élet? Ennek a segítsége nélkül sem a hazáért való életre, sem a halálra nem lehet nevelni! A nyugatmagyarországi hősök, a budaörsi vértanu fiúk szolgáltak példával arra, hogyan kell halni a hazáért. Vajjon megtanítanak-e arra, hogyan vegyük komolyabban, becsületesebben mi, napról-napra tenődő élők és mások, napról-napra vígan drágítók, tobzódók, gyűlölködők, szét-húzó a magyar élet feladatait, kötelességeit?

Elnémul-e viszoly, a gyűlölködő szét-húzás a temetés után? Lesznek-e, akik egyesülnek, hogy egy akaratjal táplálják az oltáron a tüzet a fiúk utmutatása nyomán? Eszünkbe jut-e az is, hogy a kíméletlen gazdasági harcok a következményeképpen vértanuélelet él ebben a szomorú Csonka-Magyarországban százezer—millió ember, ifju és fiatal? Miért kényszeríti magyar a magyart is elviselhetetlen magyar, mikor engesztelhetetlen ellenségeink már ugyis vértanú nemzetté válni kényszerítene?

Könnytől lesz-e a magyar föld az elporladó ifju hősöknek, ha komoly, megértő munkával s majd vértanu hullásával is nem készülünk a nagy napra, amikor ünnep lesz még egyszer a világon?

Arról a helyről, ahonnan ifju hőseinket utolsó utjokra kísérjük, felhangzott egyszer már a Talpra magyar! Olyan nemzet, amelynek ifjai önként halni mernek, nem a múlté, annak

élete, jövője van. A muzeum palotája és kertje nagyidők tanúja, most gyászba öltözött, de lesz még ünnepe is! A martírok, vértanúk vére megtermékenyíti a magyar földet, a magyar lelket.

A gyászoló gyűllekezet

A budaörsi harcokban elesett, tíz ifju hőst, akik haláluk megveté bátorsággal küzdöttek az ország rendjének és béke-ségének fenntartásáért, ma délelőtt temették a Nemzeti Muzeum kertjéből. A Muzeum lépcsőzetét és az oszlopokat ez alkalmából fekete gyászdrapériákkal vonták be és a virágerdőben nyugvó ezüstszürke koporsók mellett a kandelaberek halavány lángja lobogott.

A gyászolók ezrei már korán reggel ellettek a Muzeum előtti térséget, csakhamar megérkeztek a gyászoló családtagok is, majd gróf Bethlen István miniszterelnök, gróf Ráday Gedeon, *Hegyesfalnu* Lajos, gróf

Bánffy Miklós, *Tomcsányi* Vilmos Pál, *Vass* József miniszterek és a közelet számos más kitünősége.

A Nemzeti Muzeum följaratánál ekkor már a testőrség tíz diszruhás tagja állott „vigyázz”-állásban, a Muzeum előtti utvonalakon pedig bajtársi szomorúsággal vonultak föl a katonai csapatok. Egy üteg tüzéség a Főherceg Sándor-utcában állott föl, míg egy század huszárság és egy zászlóalj gyalogság a Muzeum-köruton helyeződött el. Az egyetemi halgatók a Muzeum bejaratától kezdve állottak sűrű sorfalat.

Horthy Miklós kormányzó fél 10 órakor érkezett meg szárnysegédei ki-

séretében. Közvetlenül utána jött *József* főherceg a fiával, majd *Belitska* Nándor honvédelmi miniszter, *Sárkány* altábornagy, *Nádossy* Imre országos főkapitány és *Beniczky* Tamás rendőrfőparancsnok.

Búcsu a hősektől

A gyászszertartás a kormányzó megérkezése után vette a kezdetét. A hősi halottaká:

<i>Deák</i> László	25 éves
<i>Kiss</i> János	21 "
<i>Klausz</i> Imre	25 "
<i>Mátra</i> Ferenc	22 "
<i>Molnár</i> Gábor	22 "
<i>Nagy</i> János	21 "
<i>Ochaba</i> Károly	24 "
<i>Sipos</i> Mihály	22 "
<i>Vincze</i> Sándor	23 "

és egy ismeretlen nevű diákot *P. Zadravecz* István tábort püspök szentelte be, ami után az operaházi énekkar tagjai elénekelték a „Circumdede-rum”-ot.

Ezután *Pálffy* Károly tábort lelkész búcsuztatta könnyekig meghatott hangon a halottakat.

— Egy nép síncsen a világon, a melynek annyi bánata, annyi szomorúsága és gyásza volna, mint a magyarnak. Most is gyászunk van, búcsuztatjuk azokat a hőseket, akik gondolkodás nélkül áldozták ifju és virágozó életüket a hazá szent ünnének. Ezek az ifjak életüket adták a nemzetért és a nemzet boldogságáért és mindegyik fiatal élet egy-egy végső foka legyen a nemzet felülemelkedésének. Ami megtörtént, azért ne vá-

dojunk meg senkít, de vigyázzunk, bizzunk és cselekedjünk. A gyászoló anyák pedig gondoljanak arra, hogy van egy nagyobb és áldottabb anyja is: a Nemzet, amely csak akkor élhet, ha a magyarság mindent megnyer és el kell pusztulnia, ha minden elveszett.

Pálffy Károly búcsuztatása után
Taubinger Rezső evangélikus lelkész,

majd Székely Ferenc izraelita hitközségi elnök kezdett beszélni, aki Klausz Imrét a Pesti Izraelita Hitközség nevében búcsuztatta.

— Ravatalodnál és a többi hősi halottak ravatalánál, amelyek egyé forrasztják az egész magyar nemzetet, nemuljon el minden vizsály és sirodból nyiljanak a béke és a megértés hervadhatatlan virágai.

Kenyeres Balázs, a Tudományegyetem orvoskarának dékánja az Egyetem nevében búcsuztatta a halottakat.

Velcsor György pedig a „Csaba” ifjusági Egyesület nevében mondott utolsó „Isten hozzád”-ot.

A temetőbe ...

A gyászbeszédnek bevégződése után a koporsókat a gyászkocsikra helyezték, amelyek mellett 8—8 katona és 4—4 egyetemi hallgató sorakozott.

A menetet a Lovasrendőrcsapatok nyitották meg, amelyeket egy huszárszázad követett kivont karddal a kezükben. Ezután két gyalogszázad következett. A halottakat vivő kocsik után ismét két század katonaság haladt. Horthy Miklós kormányzó kíséretével közvetlenül a gyászkocsik mögött helyeződött el, mellette a család-

tagok, míg a menetet egy század gyalogság, egy fél üteg tüzérség és az egyetemi ifjuság zárta be.

A gyászmenet a *Museum-köruton* és a *Rákóczi-uton* vonult végig. Az utca közönsége kalaplevéve adott benső és mélyen érző részvétének kifejezést. A mikor a menet a Baross-térre érkezett, az első gyalogezredbeli zászlóalj dísztüzet adott, amely után a kocsik a Kerepesi-temető felé haladtak. A temetőben újból beszentelték a hősi halottakat, amely után a magyar földdel fődelték el őket, amelyért mosollyal az ajkukon rohantak a halált osztó gyilkos tűzbe.

Klausz Imre zsidóhitű egyetemi hallgatót vasárnap délelőtt tíz órakor helyezik örök nyugalomra a rákoskeresztúri izraelita temetőben. A gyászszertartást dr. Hevesi Simon főrabbi végzi, míg a gyászbeszédet dr. Léderer Sándor elnökhelyettes mondja el a Pesti Izraelita Hitközség nevében.